

Bruxelles, 30.8.2019
COM(2019) 378 final

Recomandare de

DECIZIE A CONSILIULUI

de autorizare a deschiderii de negocieri în numele Uniunii Europene în cadrul celei de a treizeci și una reuniuni a părților contractante referitoare la aducerea de modificări Acordului de cooperare pentru combaterea poluării Mării Nordului cu hidrocarburi și alte substanțe periculoase („Acordul de la Bonn”) în ceea ce privește aderarea Regatului Spaniei la acord și în ceea ce privește extinderea domeniului de aplicare al acordului

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta recomandare se referă la decizia prin care se autorizează negociatorul Uniunii (în acest caz: Comisia) să negocieze poziția în numele Uniunii, în contextul Acordului de cooperare pentru combaterea poluării Mării Nordului cu hidrocarburi și alte substanțe periculoase („Acordul de la Bonn” sau „acordul”), în legătură cu adoptarea preconizată a două decizii în cadrul viitoarei reuniuni a părților contractante la Acordul de la Bonn, și anume

- o decizie care să faciliteze extinderea domeniului de aplicare al acordului în vederea îmbunătățirii cooperării în materie de supraveghere în ceea ce privește cerințele anexei VI la Convenția MARPOL („modificarea privind MARPOL”) și
- o decizie care să permită aderarea Regatului Spaniei la acord și să introducă modificările care trebuie aduse în consecință acordului („modificarea privind Spania”).

1.1. Acordul de cooperare pentru combaterea poluării Mării Nordului cu hidrocarburi și alte substanțe periculoase („Acordul de la Bonn”)

Acordul de la Bonn urmărește să combată poluarea cu hidrocarburi și alte substanțe periculoase în regiunea Mării Nordului și să protejeze zonele de coastă împotriva dezastrelor maritime și a poluării cronice cauzate de nave și de instalațiile offshore. Acordul a intrat în vigoare la 1 septembrie 1989.

Uniunea Europeană (atunci „Comunitatea Economică Europeană”) este parte contractantă la acord (astfel cum a fost modificat)¹. Statele riverane Mării Nordului care sunt membre ale Uniunii Europene² și Norvegia sunt, de asemenea, părți contractante la acord.

Acordul vizează să promoveze cooperarea activă și asistența reciprocă între statele de coastă și Uniunea Europeană în ceea ce privește combaterea poluării Mării Nordului cu hidrocarburi și alte substanțe periculoase pentru a proteja mediul marin și interesele statelor de coastă. În acest sens, acordul prevede că părțile contractante efectuează supravegherea ca ajutor pentru a detecta și a combate poluarea și pentru a preveni încălcările reglementărilor antipoluare. Marea Nordului este împărțită în diferite zone în care responsabilitatea în materie de supraveghere și evaluare a incidentelor revine părților contractante. Acestea au obligația de a informa orice altă parte contractantă în cauză cu privire la faptul că au cunoștință de prezența hidrocarburilor sau a altor substanțe periculoase care ar putea constitui o amenințare gravă pentru coasta sau pentru interesele conexe ale oricărei alte părți contractante. Părțile contractante pot solicita asistență pentru a face față poluării în mare sau pe coastele lor, caz în care părțile contractante chemate în ajutor trebuie să depună toate eforturile pentru a acorda această asistență, în măsura posibilităților lor.

¹ Decizia 84/358/CEE a Consiliului din 28 iunie 1984 privind încheierea Acordului de cooperare pentru combaterea poluării Mării Nordului cu hidrocarburi și alte substanțe periculoase (JO L 188, 16.7.1984, p. 7). Acordul a fost modificat în 1989, iar modificările aduse acestuia au intrat în vigoare la 1 aprilie 1994. Comunitatea Economică Europeană a aprobat aceste modificări prin Decizia 93/540/CEE a Consiliului din 18 octombrie 1993 (JO L 263, 22.10.1993, p. 51).

² Belgia, Danemarca, Franța, Germania, Irlanda, Țările de Jos, Suedia și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (situația ratificării la 10.4.2019).

Guvernul depozitar al Acordului de la Bonn este Guvernul Republicii Federale Germania [articolul 18 alineatul (3) din Acordul de la Bonn].

Părțile contractante iau decizii privind acordul, în conformitate cu dispozițiile relevante ale Acordului de la Bonn și cu regulamentul de procedură conex; părțile contractante sunt asistate de un secretariat și de organisme subsidiare [cum ar fi Grupul de lucru privind problemele operaționale, tehnice și științifice referitoare la activitățile de combatere a poluării (OTSOPA)].

În temeiul articolului 16 din acord, fiecare parte contractantă poate prezenta o propunere de modificare a acordului sau a anexei la acesta pentru a fi studiată și supusă la vot în cadrul unei reuniuni a părților contractante. În urma adoptării *ad referendum* a modificării propuse, cu unanimitate de voturi de către părțile contractante în cadrul unei reuniuni a acestora [articolul 16 alineatul (1) din Acordul de la Bonn], modificarea preconizată trebuie să fie comunicată părților contractante care urmează să o aprobe în conformitate cu procedurile lor interne. Modificarea intră în vigoare după ce toate părțile contractante notifică depozitarului aprobarea lor.

În temeiul acordului 20 din acord, părțile contractante pot invita, cu unanimitate de voturi, orice alt stat de coastă din regiunea Atlanticului de Nord-Est să adere la acord [articolul 20 alineatul (1) din Acordul de la Bonn]. Articolul 2 din acord și anexa la acesta trebuie să fie modificate în consecință. Odată adoptate în unanimitate de către părțile contractante, modificările aduse articolului 2 și anexei la acord vor intra în vigoare la data intrării în vigoare a Acordului de la Bonn pentru statul aderent (adică Spania), și anume în prima zi a celei de a doua luni de la data depunerii de către statul în cauză a instrumentului său de aderare [articolul 20 alineatul (2) din Acordul de la Bonn].

1.2. Modificările care se preconizează a fi aduse Acordului de la Bonn

1.2.1. „Modificarea privind MARPOL” - modificarea domeniului de aplicare material al acordului

Părțile contractante la Acordul de la Bonn urmează să adopte, în cadrul celei de a treizeci și una reuniuni (8-10 octombrie 2019), o decizie în temeiul articolului 16 din acord referitoare la extinderea domeniului de aplicare al acordului, astfel încât acesta să acopere și supravegherea poluării atmosferice de către nave în ceea ce privește cerințele anexei VI la Convenția MARPOL.

Această modificare vizează îmbunătățirea cooperării și a coordonării între părțile contractante în combaterea emisiilor atmosferice ilegale generate de transportul maritim pentru a limita consecințele negative pe care arderea combustibililor marini cu conținut ridicat de sulf sau de azot le are asupra sănătății umane, a biodiversității și a întregului mediu marin. Părțile contractante intenționează să realizeze obiectivele menționate mai sus prin modificarea mai multor dispoziții ale Acordului de la Bonn (articolele 1, 5, 6 și 15 din acesta, precum și titlul acordului și preambulul acestuia), pentru a extinde domeniul său de aplicare la poluarea atmosferică de către nave, astfel cum este reglementată în temeiul anexei VI la Convenția MARPOL.

1.2.2. „Modificarea privind Spania” - modificarea domeniului de aplicare geografic al acordului

De asemenea, părțile contractante preconizează să aducă acordului o modificare, în temeiul articolului 20 din acesta, prin care Regatul Spaniei să fie invitat să adere la acord. Modificarea

preconizată se referă la articolul 2 din acord, prin specificarea limitei atlantice a regiunii Mării Nordului relevante pentru scopul acordului și al anexei la acesta, revizuiind totodată limitele diverselor zone de supraveghere în sensul articolului 6 din acord.

Mai precis, trebuie stabilită o nouă definiție a zonei revizuite care intră sub incidența acordului. Franța a acceptat introducerea unei noi zone de responsabilitate a Franței, care se învecinează direct cu zona de responsabilitate comună a Franței și a Regatului Unit. Aceasta acoperă suprafața dintre zona de responsabilitate comună a Franței și a Regatului Unit și noua zonă de responsabilitate a Spaniei pentru a elimina orice suprafață neacoperită dintre vechea limită a Acordului de la Bonn și noua zonă de responsabilitate a Spaniei.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Modificarea propusă privind monitorizarea emisiilor provenite de la nave va contribui la prevenirea poluării marine în larg și, în acest mod, va sprijini, de asemenea, acțiunile climatice ale UE și angajamentele asumate de UE în temeiul Acordului de la Paris privind schimbările climatice.

Modificările propuse sunt în deplin acord cu obiectivul mai amplu de a depune eforturi în direcția realizării unei „Europe care protejează”, care a orientat eforturile depuse de Comisie în ultimii ani și va continua să le orienteze în viitor. Prezenta propunere se bazează pe rezultatele pozitive care au fost obținute până în prezent datorită cadrului existent și intenționează să îmbunătățească utilizarea eficientă a resurselor, astfel încât să consolideze coordonarea și cooperarea părților contractante la Acordul de la Bonn.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Recomandarea este coerentă cu alte politici ale Uniunii.

În special, aceasta contribuie la două dintre cele zece priorități politice stabilite de Comisie pentru perioada 2015-2019, și anume realizarea unui „spațiu al justiției și al drepturilor fundamentale bazat pe încredere reciprocă” și a unei „uniuni energetice reziliente cu o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice”.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

2.1. Temeiul juridic

2.1.1. Principii

Încheierea unui acord internațional în numele Uniunii necesită implicarea atât a Consiliului, cât și a Parlamentului European [articolul 218 alineatele (3)-(6) din TFUE]. Modificările aduse acordurilor internaționale pot avea un caracter variat, de la adaptări de natură pur tehnică la modificări de fond care necesită adaptări importante ale structurii acordului. Tipul modificării poate avea un impact asupra procedurii interne a Uniunii care trebuie aplicată pentru aprobarea modificării în cauză.

În timp ce în cazul modificărilor de natură pur tehnică sau al celor care pot fi adoptate prin intermediul unor „acte de punere în aplicare”, se poate aplica o procedură simplificată [și anume, procedurile prevăzute la articolul 218 alineatele (7) și (9) din TFUE], în cazul modificărilor de fond, în principiu, trebuie să se aplice aceeași procedură ca cea la care s-a recurs pentru încheierea acordului internațional.

Modificarea domeniului de aplicare al unui acord internațional trebuie să fie considerată, ca regulă generală, o modificare de fond, care necesită, prin urmare, aplicarea procedurii la care s-a recurs pentru încheierea sa, și anume articolul 218 alineatele (3)-(6) din TFUE.

Pentru a deschide procedura, Consiliul, pe baza recomandării Comisiei, trebuie să adopte o decizie prin care să autorizeze negociatorul Uniunii (în funcție de subiectul în cauză, acesta poate fi Comisia sau Înalțul Reprezentant) să înceapă negocieri în vederea aprobării modificărilor. Această procedură este prevăzută la articolul 218 alineatele (3) și (4) din TFUE.

La articolul 218 alineatele (3) și (4) din TFUE, se prevăd următoarele:

„(3) Comisia sau Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, în cazul în care acordul în cauză privește exclusiv sau în principal politica externă și de securitate comună, prezintă recomandări Consiliului care adoptă o decizie de autorizare a începerii negocierilor și desemnează, în funcție de domeniul acordului în cauză, negociatorul sau șeful echipei de negociatori a Uniunii.

(4) Consiliul poate adresa directive negociatorului și poate desemna un comitet special, negocierile trebuind să fie conduse în consultare cu acest comitet.”

2.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

În cazul Acordului de la Bonn, în cadrul reuniunii din 8-10 octombrie 2019, părțile contractante urmează să decidă cu privire la două modificări: una privind extinderea domeniului de aplicare geografic al acordului (modificarea privind Spania) și cealaltă privind extinderea domeniului de aplicare material al acordului (modificarea privind MARPOL). Acestea sunt modificări de fond care urmează să fie aprobate în conformitate cu aceeași procedură ca cea la care s-a recurs pentru încheierea Acordului de la Bonn.

Uniunea este parte contractantă la Acordul de la Bonn. Modificările preconizate se referă la competențele Uniunii în domeniile protecției civile și mediului.

Având în vedere natura competențelor în cauză, Comisia ar trebui să recomande Consiliului să o autorizeze să negocieze cu privire la modificările care se preconizează a fi aduse Acordului de la Bonn în cadrul viitoarei celei de a 31-a reuniuni a părților contractante, în vederea obținerii aprobării modificărilor respective.

Ambele modificări, în stadiul lor actual de proiect, contribuie în mod direct, din punctul de vedere al conținutului, la îndeplinirea obiectivelor de politică relevante ale UE. Prin urmare, poziția de negociere a Uniunii ar trebui să fie aceea de sprijinire a aprobării ambelor modificări. Poziția Uniunii fiind necontroversată, nu este necesar să se propună directive de negociere în sensul articolului 218 alineatul (4) din TFUE.

Textele proiectului de modificări propuse urmează să fie anexate la recomandarea Comisiei.

Având în vedere cele de mai sus, temeiul juridic procedural al deciziei recomandate a Consiliului este articolul 218 alineatele (3) și (4) din TFUE.

2.2. Concluzie

Având în vedere necesitatea de a negocia și de a aproba modificările aduse Acordului de la Bonn, o Recomandare de decizie a Consiliului de autorizare a deschiderii de negocieri în numele Uniunii Europene ar trebui să aibă ca temei juridic articolul 218 alineatele (3) și (4) din TFUE.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- Evaluările ex post/verificarea adecvării legislației existente

Nu se aplică.

- **Consultările cu părțile interesate**

Nu se aplică.

Ambele modificări sunt necontrovertate și toate părțile contractante, inclusiv toate statele membre care sunt părți la acord, le sprijină.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Nu se aplică.

- **Evaluarea impactului**

Nu se aplică.

Dat fiind imperativul politic de a face rapid progrese pentru ca UE, în calitate de parte contractantă la Acordul de la Bonn, să fie în măsură să negocieze și să voteze modificările aduse Acordului de la Bonn în cadrul reuniunii părților contractante din 8-10 octombrie 2019, precum și să le aprobe în cadrul reuniunii ministeriale din 11 octombrie 2019, s-a renunțat la procesul oficial de evaluare a impactului. Această abordare proporțională este justificată și de faptul că se preconizează că modificările aduse Acordului de la Bonn vor avea doar impacturi pozitive din punct de vedere economic, social și ecologic.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Nu se aplică.

- **Drepturile fundamentale**

Nu se aplică.

Recomandarea este coerentă cu tratatele UE și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Modificarea Acordului de la Bonn nu va avea vreun impact negativ asupra bugetului Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Nu se aplică.

- **Documentele explicative (în cazul directivelor)**

Nu se aplică. A se vedea secțiunea de mai jos.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Singurul articol de fond al propunerii prevede autorizarea de către Consiliu a Comisiei pentru a negocia, în numele Uniunii, modificările care se preconizează a fi aduse Acordului de la Bonn cu privire la extinderea materială a domeniului de aplicare al acordului în legătură cu anexa VI la Convenția MARPOL și extinderea geografică a domeniului de aplicare al acordului în legătură cu aderarea Spaniei la acesta. Comisia ar trebui să sprijine aceste modificări, chiar dacă suferă ajustări minore în cursul negocierilor.

Cele mai recente versiuni ale modificărilor preconizate sunt prezentate în anexele la decizie și pot fi rezumate după cum urmează:

„Modificarea privind MARPOL”

Părțile contractante la Acordul de la Bonn urmăresc să se prevaleze de procedurile și sistemele de monitorizare aeriană a poluării cu hidrocarburi instituite în temeiul acordului pentru a le extinde, astfel încât să includă în sfera acestora supravegherea legată de monitorizarea conformității emisiilor provenite de la nave. Procedând astfel, părțile contractante vor fi în măsură să exploateze la maximum resursele deja utilizate pentru monitorizarea și supravegherea aeriană a scurgerilor de hidrocarburi și să pună bazele unui sistem holistic de monitorizare a mediului în regiunea Mării Nordului și în intrările acesteia.

Adoptarea deciziei de a propune părților contractante să aprobe extinderea mandatului Acordului de la Bonn în legătură cu anexa VI la Convenția MARPOL ar îmbunătăți supravegherea, monitorizarea și raportarea în comun a emisiilor provenite de la nave în regiunea Mării Nordului. O astfel de activitate coordonată în cadrul acordului ar contribui la reducerea riscurilor la adresa mediului marin și a intereselor statelor de coastă și ale Uniunii.

„Modificarea privind Spania”

În cadrul reuniunii din 2018 a părților contractante la Acordul de la Bonn, a fost sprijinită în unanimitate invitația adresată Spaniei de a adera la Acordul de la Bonn. Părțile contractante au subliniat că includerea Golfului Biscaya ar îmbunătăți punerea în aplicare a acordului și că activitatea și cunoștințele de specialitate spaniole ar fi foarte utile pentru Acordul de la Bonn și pentru părțile contractante la acesta. De asemenea, părțile contractante au apreciat participarea anterioară a Spaniei în calitate de observator la Acordul de la Bonn și contribuțiile fiabile și valoroase ale Spaniei la activitățile desfășurate în baza acordului și la succesul acestora.

În consecință, la 30 octombrie 2018, Spaniei i s-a trimis o scrisoare de invitație. Spania a răspuns la 21 noiembrie 2018, afirmându-și dorința de a adera la Acordul de la Bonn.

Aderarea Spaniei va avea drept rezultat o nouă limită care extinde către sud zona care intră sub incidența acordului. În consecință, articolul 2 litera (c) și partea I din anexă trebuie reformulate. Partea III din anexă ar trebui completată cu coordonatele noilor zone de responsabilitate ale Franței și Spaniei.

Franța și Spania au avut o întâlnire bilaterală în noiembrie/decembrie 2018 pentru a negocia coordonatele noii limite comune și ale zonelor de responsabilitate ale ambelor părți contractante. Franța a acceptat introducerea noii sale zone de responsabilitate, care se învecinează direct cu zona de responsabilitate comună a Franței și a Regatului Unit, eliminându-se orice suprafață neacoperită între vechea limită a Acordului de la Bonn și noua zonă de responsabilitate a Spaniei. Astfel, Golful Biscaya devine o nouă componentă importantă a zonei care intră sub incidența acordului.

Prin includerea sistemului de separare a traficului de la Finisterre în zona care intră sub incidența Acordului de la Bonn, părțile contractante se asigură că principala cale navigabilă din Europa care leagă Marea Nordului și Marea Mediterană este acoperită de un sistem coordonat în comun de gestionare a pregătirii și a răspunsului.

Prin urmare, din cele de mai sus reiese că aderarea Spaniei la Acordul de la Bonn ar aduce în mod direct beneficii cooperării dintre statele de coastă în temeiul Acordului de la Bonn.

DECIZIE A CONSILIULUI

de autorizare a deschiderii de negocieri în numele Uniunii Europene în cadrul celei de a treizeci și una reuniuni a părților contractante referitoare la aducerea de modificări Acordului de cooperare pentru combaterea poluării Mării Nordului cu hidrocarburi și alte substanțe periculoase („Acordul de la Bonn”) în ceea ce privește aderarea Regatului Spaniei la acord și în ceea ce privește extinderea domeniului de aplicare al acordului

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 218 alineatele (3) și (4),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acordul de cooperare pentru combaterea poluării Mării Nordului cu hidrocarburi și alte substanțe periculoase („Acordul de la Bonn” sau „acordul”) a fost încheiat de Uniune (atunci „Comunitatea Economică Europeană”) prin Decizia 84/358/CEE a Consiliului din 28 iunie 1984³. Acordul a intrat în vigoare la 1 septembrie 1989. Acordul a fost modificat în 1989, iar modificările aduse acestuia au intrat în vigoare la 1 aprilie 1994. Uniunea (atunci „Comunitatea Economică Europeană”) a aprobat aceste modificări prin Decizia 93/540/CEE a Consiliului din 18 octombrie 1993⁴.
- (2) În temeiul articolului 16 din acord, orice propunere de modificare a acordului sau a anexei la acesta făcută de către o parte contractantă trebuie studiată la una dintre reuniunile părților contractante. În urma adoptării propunerii cu unanimitate de voturi, modificarea se comunică părților contractante de către guvernul depozitar. Propunerea respectivă intră în vigoare în prima zi din a doua lună de la data la care guvernul depozitar a primit notificări de aprobare de la toate părțile contractante.
- (3) În temeiul acordului 20 din acord, părțile contractante la acord pot invita, cu unanimitate de voturi, orice alt stat de coastă din regiunea Atlanticului de Nord-Est să adere la acord. Într-un astfel de caz, articolul 2 din acord și anexa la acesta trebuie modificate, după caz.
- (4) Părțile contractante la Acordul de la Bonn, în cadrul celei de a treizeci și una reuniuni din 8-10 octombrie 2019, urmează să adopte, în unanimitate, o decizie în temeiul articolului 16 din acord pentru a adopta modificări care să faciliteze extinderea domeniului de aplicare al acordului în vederea îmbunătățirii cooperării în materie de supraveghere în ceea ce privește cerințele anexei VI la Convenția MARPOL, precum și decizia, în temeiul articolului 20 din acord, de a permite aderarea Regatului Spaniei la acord și de a introduce modificările conexe.
- (5) Întrucât părțile contractante urmează să modifice domeniul de aplicare geografic și material al acordului, este oportun ca Uniunea să autorizeze Comisia, în calitate de negociator al Uniunii, să negocieze aceste modificări în numele Uniunii.

³ JO L 188, 16.7.1984, p. 7.

⁴ JO L 263, 22.10.1993, p. 51.

- (6) Adoptarea deciziei de a propune părților contractante să aprobe extinderea mandatului Acordului de la Bonn în legătură cu anexa VI la Convenția MARPOL ar îmbunătăți supravegherea, monitorizarea și raportarea în comun a emisiilor provenite de la nave în regiunea Mării Nordului. O astfel de activitate coordonată în cadrul acordului ar contribui la reducerea riscurilor la adresa mediului marin și a intereselor statelor de coastă și ale Uniunii.
- (7) Aderarea Spaniei ar conduce la includerea Golfului Biscaya în zona care intră sub incidența acordului; acțiunile desfășurate în temeiul acordului ar beneficia, de asemenea, de activitatea și de cunoștințele de specialitate ale Spaniei în această privință. Includerea sistemului de separare a traficului de la Finisterre va însemna că principala cale navigabilă din Europa care leagă Marea Nordului și Marea Mediterană ar face obiectul unui sistem coordonat în comun de gestionare a pregătirii și a răspunsului. Prin urmare, se pare că domeniul de aplicare și eficacitatea cooperării în temeiul acordului ar fi îmbunătățite.
- (8) În consecință, în lumina celor de mai sus, Uniunea ar trebui să sprijine modificările Acordului de la Bonn, atât cu privire la extinderea materială a domeniului de aplicare al acordului în legătură cu anexa VI la Convenția MARPOL, cât și cu privire la extinderea geografică a domeniului de aplicare al acordului în legătură cu aderarea Spaniei la acesta.
- (9) Consiliul ar trebui să autorizeze Comisia să negocieze și să exprime sprijinul, în numele Uniunii, pentru adoptarea modificărilor preconizate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

1. Comisia este autorizată să negocieze, în numele Uniunii, modificările care se preconizează a fi aduse Acordului de la Bonn cu privire la extinderea materială a domeniului de aplicare al acordului în legătură cu anexa VI la Convenția MARPOL și cu privire la extinderea geografică a domeniului de aplicare al acordului în legătură cu aderarea Spaniei la acesta.
2. Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a treizeci și una reuniuni a părților contractante la Acordul de la Bonn este de a sprijini modificările propuse a fi aduse acordului în conformitate cu textele modificărilor preconizate anexate la prezenta decizie.
3. Se pot aduce ajustări minore textelor modificărilor preconizate, fără a se pune sub semnul întrebării sprijinul Uniunii.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*